

QMKI.

1412

(Teljes)

Mos

4733.

1712

PRECES
MATUTINÆ
ET
VESPERTINÆ
Studioſæ Juventutis
Collegii Reformati
Claudiopolitani.

Minerva

Claudiop.

CLAUDIOPOLI,
Impressit SAMUEL PAR TELEGGI. Annò 1706.

Rom. 8: 26.

*Spiritus unā subleuat infirmitates nostras: quid enim
oremus, ut oportet, non novimus; sed ipse Spiritus
intercedit pro nobis suspiriis inenarrabilibus.*

Bernh.

*Unum indubitanter è duobus sperare possumus: aut da-
bit id, quod petimus; aut illud, quod novit utilius.*

*Pura Deus mens est, pura vult mente vocari.
Et castas jussit pondus habere preces.*

Preces Matutina.

ÖRökké élő, láthatatlan, halhatatlan Isten!
kinek egyedül magadban vagyon életed,
meg-foghatatlan ditsőséged, és változás nélkül
való tökéletességed: senki tégedet az emberek
közzül nem látott, soha nem-is láthat: senki
tégedet, a' mint Isteni Felsőgedben vagy, meg
nem foghat: senki véghetetlen tulajdonságid-
ban, bölts és tsudálatos munkáidban eléggé
nem imádhatsz.

Nem hagytad mindazonáltal bizonyosság nél-
kül tennen magadat, és egészen ditsőségedet
az emberi értelemről el-nem fogtad. E' lát-
ható nagy világnak semmiből való ki-hozása,
ennek, hogy elébbeni semmifégyére ne térjen,
faját kezeden való tartása, és minden terem-
tett dolgoknak hatalmas 's bölts igazgatása, bi-
zonyságot tézen Isten te rólad. De kivált-
képen a' te Isteni felsőgednek, a' te ditsősé-
gednek, a' te tökéletességyidnek kintseinek
bizonysága, ama' titkos és tsudálatos mun-
ka, a' bünös lélek váltságának és idvessegyé-
nek munkája; mellyet te magadnak úgy el-
foglalsz, és öröktül fogván magad kezén úgy
tartalsz, hogy ne légyen több Isten, több Megtar-
tó te náladnál, és ne légyen senkiben másban
* 2 igalság

igafság és élet, hanem tsak te benned idvefségnek Istenében.

Oh mi idvefségünknek Istene! te rólad tanúbizonyságot tézen a' mi szívünk, és a' te ditsőségedet hirdeti 's magasztalja a' mi lelünk: mert te nem tsak lételt és testi életet adtál minékünk, hogy tsuda-képen formáltatván Anyáinknak méhekben, e' világra születtetnénk, és itt az életnek javaival külső-képen élnénk; hanem ama' te hatalmadnak nagysága szerint, melly által hívod azokat, a' mellyek nintsenek, mintha vólnának, a' mi semmifélgünköl az idvefségre elő-hívtál, elő-szólított minket. Mikor még ingyen sem vóltunk, söt mikor te kivüled nem vólt semmi, már ismértél, és az életnek könyvében fel-jegyzettél. Mikor e' világra bé-jövén a' bün, és az által az halál, mi-is büneinkben meg-hóltunk; az átokba bé-estünk, és a' setétségben ültünk; te az halálból életre, az átokból kegyelemre, a' setétségből világosságra, által vittél. Mikor e' világ kárhozatban vagyon, nem ismér valósággal, és nem tisztel tégedet, útaidat nem érti, és a' te felséges dolgaidat nem rettegi; te a' kárhozatnak mélységéből fel-emeltél minket, ki-jelentetted tennen magadat, útaidat ki-nyilatkoztattad,

és

és titkos böltsefégedet értésünkre adtad, hogy valóban ismérhelsünk tégedet, és a' mi Urunk Jésus Christust; láthassuk ditsőségedet; útaidat, mellyeket a' tégedet féloknek jelentésmeg, követhessük; és a' mi idvefségünket te előtted félelemmel és rettegéssel munkálkodhassuk.

X Innen vagyon, hogy e' világtól ugyan ki-fakasztván minket, szoros örizeted alá fogtál; még kiseded korunkban szövefségedbe bé-állítván, idvefségünk öfvényében hordoztál; tizta tudománynak tejével gyengéfgünkben tápláltál; igaz ismérétedben testünk nevedekésével együtt gyarapítván, minden-naponként szent igédnek világoskodó szövetnekével mi előttünk jártál; természeti keménységünket kegyelmed által el-vévén, a' te félelmedre, 's élet adó törvényednek szertetire meg-lágyítottál; elméink homályát Lelked világával el-üzvén, mennyei böltsefégednek értelmével meg-ajándékoztál.

Külsőképen-is e' tenéked szenteltetett Társaságban ellenségünk boldogságára meg-marasztottál; szükfégünkben feljebb, mint sem mi kérni tudtuk vólna, életünkre alkalmazóságot szolgáltattál; és minden fogyatkozásfinkban velünk, mint hűféges Atya, dajkálkodtál,

kálkodtál; közelebb, ez el-múlt éjtzakának fetétsége után, e' napnak kívánatos világosságával meg-újítottál

Mind ezek, óh mi idvefégünknek Istene! egyedül a' te meg-betsülhetetlen kegyelmednek munkáji, mellyek irgalmaságodnak tárházából folynak. Ugyan-is, mitsodák vagyunk mi alá való porok, hamvak, söt femmik, természetü vezfetségünk fzerint haragnak fiai, és vezfedelemnek edényi, hogy így gondot tartafz mi rólunk? hogy kegyelmeddel így meg-elöfz? és a' te ditsöfsegedre így fel-vefz bennünket? holott még a' te kegyelmednek vétele után-is, nem látunk magunk tehetségében femmit, a' mivel tetfzhetnénk tenéked; nem találunk magunk erejében femmit, a' mivel érdemlenénk valami jót tetöled: látunk ellenben magunkban nagy tetfiféget, melly minket ugyan rabúl ad a' bünnék: találunk fok gyarlóságot, fok fogyatkozást, erköltstelenséget, mellyekért méltán el-zárhatnál kegyelmedtöl, és fövetségedtöl, s ama' külsö fetétségre tafzithatnál, méltán példájivá tehetnél itéletidnek, minthogy azokban föktad meg-fzentelni magadat, a' kik te hozzád közelebb járnak.

De óh

X De óh Isten! mivel kegyelmedre való felvétettetésünkben nem néztél a' mi érdemünkre, ne nézz arra büneinkkel érdemlett méltó büntetésünkben-is; nézz inkább ama' fövetségnek drága vérére, nézz fzent Fiadnak egyfzeri tökéletes érdemére, és annak ereje által mostan-is érettünk való efedezésére. Arra nézvén ne tartsd fzámban vétkeinket, ne keresd-ki kebelünkböl esetinket; azoknak inkább botsánattyával vigafztald-meg lelkeinket, hadd örvendezhessen a' mi lelkünk te benned, hadd lehessünk másoknak-is példáji, és a' te útaidra taníthassuk a' bünösöket.

Emlekezzél-meg Ur Isten a' te Házadról, a' te lábaidnak famolyáról ez egéfz földön: mutafsd-meg orfzáglásodat mind e' világ előtt, terjefzöd birodalmodat, és uralkodgyál el-lenségid között; hogy minden népek félelemmel fölgáljanak tégedet, és rettegjék ditsöfleges nevedet.

Emlekezzél-meg fok gonofzokkal régen küfzködö Nemzetünkröl, puftulására hanyatlott böldogtalan Hazánkröl, ebben a' te fzent Fiadnak vérén váltott örökfégedröl, forgafsd annak ügyét mint a' te ügyedet, erőfítsd-meg abban Királyi fzekeket, zabolázd-meg romlására vágyakozó minden ellenségedet.

Emlekezzél-meg. a' te ditsőségedet Szerető
's annak elő-menetelit munkálódó nagy Ren-
dekről, mint a' te Házadnak Oflópiról 's táp-
láló Dajkáiról, és mind azokról, valakik bé-
kességet kívánnak a' Sionnak.

Emlekezzél-meg e' kegyességnek és tudománynak gyakorló helyéről, ebben a' Tanítókról, és Tanulókról: adgyad mindnyájunknak az Isteni félelemnek, alázatos felidőségnek, serényiségnek, és igaz atyafiúi Szeretnek Lelkét; hogy mint világosságnak fiai úgy tündökölhessünk e' világ előtt, és lehessünk a' te ditsőségednek hasznos eszközei, és a' te jobb karodnak alkalmas férjfiái, Szent országodnak ékesítésére, és a' Christus örökségének nagy haszonnal való terjesztésére.

E' mái napon-is adgyad minékünk kegyelmedet, melly által tartóztass-meg, hogy a' napnak világosságát a' sötétségnek munkáival meg-ne fertéztessük: adgyad böltsefégre tanító Szent Lelkedet: építs az igaz tudományban, hitben, Szeretben minket, hogy mind végig meg-állhassunk a' te hűségben, és e' mái napon 's egész életünkben légyünk a' te ditsőségedre

Szenteltettek. Amen.

Mi Atyánk, &c.

Preces Vespertina.

EL-fogyhatatlan kegyelemnek és irgalmaságnak kút-feje, Jehova! mi lelkeinknek fő java, boldogsága, és élete: ímé a' te kegyelmed élteti a' bűnös lelket; mert egyedül te nálad talál a' meg-éhezett 's Szomjuhozott lélek meg-elégedést, a' meg-Szomorodott vigasztalást, az el-esett fel-támadást, a' meg-félemlert bátorítást, a' meg-sebhetett gyógyulást: Te nálad talál az el-fáradott nyugodalmat, a' sötétben helyezettett világosságot, és akarmelley Szükségben lévő elégséges nagy jót.

Nagy bizonyság mi Istenünk erre lelkeinkkel való kegyelmes dajkálkodásod, és mi rajtunk Szentén az egekig fel-nevelt irgalmaságod, mellynek gazdagsága Szerint úgy bántál mi velünk, hogy semmiben ne lenne fogyatkozásunk, és abban el ne maradna semmi, valamit lelkünk javára Szükségesnek itél. A' te kegyelmednek gazdag tárházát fel-nyitottad nekünk, és annak javaival való élésre Szabadságot adtál; Sőt ugyan ki-terjesztett kézzel hívogattál minket kegyelmességnek vételére, hogy élénk te benned, és te nálad örök boldogságot nyernénk.

Midön látnád erőtelenségünket, hogy olyanok

lyanok vagyunk mint a' fü, és a' mezőnek virága, tehetetlenek, romlottak, 's bődöfágunk iránt semmik; ama' te meg-betsülhetetlen kíntsedet az Ur Jéſus Chriſtust lelkünk javára ki-adni nem kémélletted, hogy ő általa ſerezned-meg veled való egyesüléſünket 's örök életünket. Szent Fiaddal együtt minden jókat ki-ſáfárlottál ſükſégünkre: és magadat mi Iſtenünknek lenni meg-bizonyítottad mind e' mái napig.

E' világnak tévelygésétől, az hamisſágnak erejétől meg-ſabadítván minket, hittál az igazſágnak hitire és vallás-tételére. A' bünnök és ſetétségnek hatalmaſságából ki-ragadván, hoztál a' te orſzágodnak tsudálatos világofſágára: holott le-telepítvén, és a' te Fiadnak a' Chriſtusnak lábaihoz le-ültetvén mint atyafiakat bennünket, ama' mennyei kenyeret, mellyel tápláltatunk az örök életre, meg-ſeged minékünk, és nagy bőféggel oſztogattod; a' te Évangyéliomodnak lámpását elötünk hordozod; a' böltſéſégnek útát ki-nyilatkoztatod; kegyelmednek harmattyával ſiveinket meg-újítod; és az igazſágnak öſvenyén járafunkat igazgatod.

Külsöképen-is, e' te ditsőfégedre 's Házađ javára igyekező atyafiak ſeregét, a' Sátánnak 's annak

's annak fiainak mérges ſándékok ellen virágoztatod; el-kéſített veſzedelmünk ellen ſárnyaid árnyékában életünket takargatod; és ſok gonofzinkat, hogy ne-is illeſsenek, ingyen tudunkra ſem adod; életünk alkalmatoſſágát, hozzánk illendöképen, ki-ſolgáltatod; ſáradozáſinkat haſonnal meg-áldod: a' mint leg-közelebb e' mái napnak folyása, mind ezeknek bizonyſága; mellyekért köteles a' mi lelkünk a' te nevednek hála-adáſſal való ditséretire és magafſtalására.

De vallyon miképen vöttük Felfégednek ilyen nagy kegyelmét? vallyon mint köſöntük-meg a' mi Iſtenünknek méltatlanságunkhoz való buzgó ſzerelmét? mit mondgyunk Iſten te előtted? mert a' te Lelked tudgya, 's a' mi lelkünk-íſméréti-is bizonyſágrólla, nem úgy a' mint kivántatott volna hála-adáſſal, Felfégedhez való hüféggel és kézengedelmefſéggel; hanem gyakorta hidegféggel, háladatlansággal, 's Lelkedet keſerítő engedetlenféggel. Bizonyſágok naponként való tſelekedetünk; kiket hogyha parantſolatidnak rámájára vonſunk, óh melly hibáſoknak, melly vétkeſeknek találjuk azokat! ha közelebb e' mái napi dolgainkat ſzámban veſzük, óh melly ſokakban meg-eſtünk mindnyájan!

nyájan! Őzent Őzolgalatodban, és idveŕŕégünk munkáiban melly reŕteŕsek vóltunk! / felebará- tinkhoz való köteleŕŕéginkben hátra állottunk, és vagy tsak botránkozttató magunk viŕelélél- vel önékiek kárt töttünk.

De kitsoda tudhatná eŕetinek ŕámát ? Te pedig Iŕten tudod minden vétkeinket, és titkos gonofŕŕáginkat jól látod: azoktól annakokáért tiŕtítŕd-meg lelkünköt: moŕŕ- meg iŕóppal, és a' ŕövetségnek vérevel híntŕs-meg, hadd légyünk tiŕták és ŕentek te előtted: fordítŕd-el orczádat gyermekŕégink bolondságítól és iŕffjúŕŕágink hijába-valóŕŕágítól, és minden álnokŕŕáginkat töröld-el, hadd hall- jon örömet büneink terhe alatt el-tsüggedett lelkünk, és a' mi ŕájunk hirdelŕe a' te ditsé- retedet.

Eröŕŕítŕd-meg e' végre nálunk le-tött ke- gyelmedet, és Szent Lelked által birj 's igaz- gáŕŕs minket; mert mi minnen magunkkal és a' mi indúlatinkkal nem birunk: tartöz- taŕŕs-meg a' gonofŕŕágoktól, és azoknak min- den alkalmatofŕŕágit fogd-el mi elöllünk: a' te törvényedet ird-bé ŕiveinkbe, hogy ŕe jobbra, ŕe balra attól el-ne hajóljunk, és a' te hüŕfégedtől ŕoha el-ne álljunk.

Tégy jól ditsöŕfégés Iŕten a' te egél Izra- eleddel

eleddel, és gyomlálj-ki minden gonofŕŕágot a' te néped közzül: ŕenteld-meg a' te örökfé- gedet, és annak ŕok gonofŕŕáit orvoŕoljad. Imé a' Sátán a' vakmeröŕfégnek fiaiban mun- kálkodik, imé ama' bünnek Embere te elle- ned tuŕakodik; Te pediglen Iŕten vagy, ki meg- esküdtél, hogy ditsöŕfégedet ŕenkinék nem engeded: mentŕd-meg azért a' te neve- det a' ŕidalomtól, a' te ditsöŕfégedet a' ká- romláŕtól; és mutasd-meg, hogy nem vézen ember eröt te rajtad: a' te népedet pedig ŕabadítŕd-meg, és ennyi ŕólelmek 's rettegé- ŕek után adgy már pihenést és nyugodalmat.

X Tégy jól Iŕten mi velünk-is, kiket a' ŕok töviŕŕek között tsuda-képen tartafŕ: te a' tŕetŕemöknek és kiŕdedeknek ŕájok által vi- ŕzed véghez ditsöŕfégedet, az erötlenŕégben mutatod-meg nagy erödet; vidd véghez an- nakokáért mi bennünk ditsöŕfégedet erötelen gyarló edényekben: ŕenteld-meg igafŕŕágod- nak hirdetéŕét minékünk, hogy annak mag- vát ŕiveinkbe vévén, teremjük az örök életnek gyümöltsét. X a' te lelki eŕközoid által építteŕŕék ŕent orŕŕágod közöttünk, annak Orŕlopival, Örállóival, 's irgalmas Dajkáival együtt, és a' te Anyaŕentegyháza, mi ál- talunk-is / nevededgyék a' ŕenteknek egél ŕe- regével együtt. E'

E' napnak ki-meneteliben, és a' reánk
 jövő éjtzakának fetétségében légy minékünk
 igaz világosságunk, és minden gonozok ellen
 óltalmunk; rejtse-el életünket gond-vifeléd-
 nek rejtekében: és ha kedvesek vagyunk te
 előtted, meg-újulván virraß az hólnapi nap-
 ra; és akkor-is adgyad a' te kegyelmedet,
 hogy mindeneknek elötte keresheßük a'
 mennyeknek országát 's annak igazságát, Id-
 vezítő Fiadnak, a' Christusnak
 érdeméért hallgass-meg,
 Mi Atyánk, &c.

[Handwritten text in a cursive script, likely a translation or commentary on the printed text on the left. The text is written in dark ink on aged paper and covers most of the right page.]

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or a similar European language, written on aged, yellowed paper. The text is mostly illegible due to fading and the style of the script.

EL N. MUZAK
KÖNYV-
TÁRA

